

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2015. december 09. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt az I.rendű vádlott ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2015. március hó 06. napján nyilvánosan kihirdetett **2.B.354/2013/76.** számú ítéletének fellebbezések folytán felülbírált részét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlott társtettesként elkövetett testi sértés büntettként értékelt cselekménye a Btk. 164. § (1) és **(3) bekezdésébe** ütközik és a (8) bekezdés 1. fordulata szerint minősül.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott büntetését **6 (hat) év**, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott büntetését **4 (négy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre súlyosítja.**

A szabadságvesztést mindkét vádlott esetében börtönben rendeli végrehajtani.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által 2013. június 27. napjától, míg II.rendű vádlott neve II. r. vádlott által 2013. július 18. napjától 2013. november 20. napjáig házi őrizetben töltött időt számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe.

Az elsőfokú eljárásban felmerült összesen 306.847,- (háromszázhatyvan-nyolcszáznegyvenhét) forint bünygyi költségöl I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottakat egyetemlegesen 151.797,- (egyszázötvenegyezer-hétszázkilencvenhét), míg I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottakat egyetemlegesen 155.050,- (egyszázötvenötezer-ötven) forint bünygyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek fellebbezések folytán felülbírált részét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott lakcíme [irányítószám, település, utca, házszám]

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] és társtettesként elkövetett önbíráskodás

büntették kísérlete [Btk. 368. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont] miatt halmazati büntetésül 4 év 4 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra,

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] és társtettesként elkövetett önbíráskodás büntették kísérlete [Btk. 368. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont] miatt halmazati büntetésül 3 év 2 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra,

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett önbíráskodás büntették kísérlete [1978. évi IV. törvény 273. § (1) bekezdés] miatt 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte.

I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében rendelkezett az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

Megállapította, hogy a szabadságvesztésből I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak kétharmad rész, míg III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott - a végrehajtás elrendelése esetén - a háromnegyed rész kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett a bűnjelekről, és az I., II., III. rendű vádlottakat egyetemlegesen 288.624,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

Ellenben III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat a testi sértés büntette miatt emelt vád alól felmentette, mely rendelkezés első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett az ügyész a vádlottak terhére súlyosítás, I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak esetében hosszabb tartamú szabadságvesztés, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása érdekében.

Fellebbezett I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott, valamint a II. rendű vádlott védője egyezően felmentés, továbbá I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak védője, I. rendű vádlott esetében elsődlegesen felmentés, másodlagosan téves minősítés és enyhítés, míg III. rendű vádlott esetében felmentés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva indítványozta, hogy az ítélet tábla az első fokú ítéletet változtassa meg, I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztést szabjon ki, azt börtönben rendelje végrehajtani, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottal szemben végrehajtandó börtönbüntetést szabjon ki, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak védője a fellebbezési eljárásban tárgyalás kitűzését és további bizonyítás elrendelését kérte. Ennek keretében bizonyítási indítványt terjesztett elő igazságügyi orvosszakértő kirendelésére, a sértett alkoholizmusára vonatkozóan, a sértett kezelőorvosának kihallgatására, az összes orvosi dokumentáció beszerzésére arra vonatkozóan, hogy a sértettnek szüksége volt-e asztmapipára. Igazságügyi orvosszakértő kirendelését kérte arra nézve is, hogy a sértett krónikus vérszegénységben szenvedett-e és ez a bekövetkezett életveszélyes állapotára kihatással volt-e, továbbá a bordatörések keletkezésének pontos idejére azzal, hogy ez a sértett mozgását mennyiben korlátozta. Indítványozta továbbá a

bizonyítási eljárás keretében a tanúvallomások közötti ellentmondások feloldását, helyszíni tárgyalás tartását.

A fentiekén túl a védők eljárási szabálysértésekre is hivatkoztak. Sérelmezték, hogy az elfogultsági kifogásuk nem került elbírálásra, illetőleg, hogy az elsőfokú bíróság a kérelem ellenére nem tett feljelentést hamis vád büntette miatt **az 1. sz. tanú** ellen. Ezentúl kifogásolták, hogy a nyomozás során fogatosított helyszíni bizonyítási kísérletről a nyomozó hatóság nem értesítette a vádlottakat és védőket.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője a cselekmény minősítésével kapcsolatban kifejtette, hogy a testi sértés vonatkozásában az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helytelenül értékelte, és ebből téves következtetést vont le.

Indítványozta (**szakértő neve**) igazságügyi szakértő kirendelését, és I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott cselekményének eltérő minősítését.

Az önbíráskodás büntette vonatkozásában kifejtette, hogy a vádlottak cselekményével összefüggésben vagyoni igény - mint tényállási elem - nem állapítható meg, így a cselekmény alól I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott felmentése indokolt. Ezen felül álláspontja szerint III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott felmentése az okból is indokolt, hogy ő semmilyen bűncselekményben nem vett részt.

Másodlagosan, amennyiben az indítványozott bizonyítás terjedelme, az ítélet tábla álláspontja szerint meghaladja a másodfokú eljárás kereteit, úgy az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

Végző indítványát tekintve I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott büntetésének enyhítését indítványozta azzal, hogy végrehajtandó szabadságvesztés esetén halasztás engedélyezését kérte.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen továbbra is kérte (**szakértő neve**) igazságügyi szakértő kirendelését, emellett tőle kiegészítő véleményt csatolt, és indítványozta I. rendű vádlott vonatkozásában igazságügyi pszichiáter szakértő kirendelését arra figyelemmel, hogy az I. rendű vádlott pszichiátriai kezelés alatt áll, és erre figyelemmel a cselekmény énidegen cselekményként értékelendő, azt az I. rendű vádlott tudatzavart állapotban követhette el. Pszichiátriai kezelésének igazolására ambuláns kezelőlapot csatolt.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen az eljárási szabálysértésekre vonatkozóan, illetőleg a tényállás megalapozatlansága tekintetében csatlakozott az I. rendű vádlott védőjének álláspontjához. Másodlagosan a felmentési indítvány mellett a II. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte.

Az ítélet tábla a fellebbezések közül kizárólag az ügyész által I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott terhére bejelentett fellebbezést ítélte alaposnak.

* * *

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta. A bizonyítékok mérlegelésével döntően hiánytalan és megalapozott tényállást állapított meg.

Azt az ítélet tábla az iratok egybehangzó adatai alapján - figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára - azzal egészítette ki, hogy az 56 éves sértett a bűncselekmény idején vékony testalkatú, míg I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak fegyveres testületben szolgáló, jó fizikai állapotban lévő személyek voltak.

Helyesbíti a tényállást, hogy a sértett fenéken csúszva (tehát nem kúszva) próbált meg eljutni a majorba.

Egyebekben a tényállás hiánytalan és megalapozott, az a fenti kiegészítéssel és helyesbítéssel irányadó volt a felülbírálat során.

* * *

Az elfogultság kapcsán az iratokból az állapítható meg, hogy I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védője azzal a kérelemmel fordult az elsőfokú bírósághoz, hogy **az 1. sz. tanú** rendőr alezredes ellen hamis vád büntette miatt tegye meg a feljelentést.

A folyamatban lévő büntetőeljárásban erre valóban csak a bíróságnak van törvényes lehetősége, de nyilvánvalóan akkor, ha álláspontja szerint megvalósulni látszik ilyen bűncselekmény. Az elsőfokú bíróság ilyen feljelentést nem tett, ez a körülmény azonban elfogultságot nem alapoz meg. Kifejezetten elfogultsági kifogás bejelentésére pedig az eljáró tanács vagy a bíróság ellen nem került sor az ügyben.

A nyomozás során lefolytatott és a védelem által kifogásolt bizonyítási kísérletet illetően a Be. 185. § (1) bekezdésére figyelemmel a gyanúsított és a védő értesítése valóban csak kivételesen mellőzhető. Ugyanakkor a védő ide vonatkozó álláspontját az ítélet tábla azért nem osztotta, mert az ügyben 2013. április 3. napján nem bizonyítási kísérletre került sor, hanem a sértett helyszíni kihallgatására, ami más bizonyítási eljárás, arra a Be. 185. § (1) bekezdése nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy arról a gyanúsítottat és a védőt értesíteni kellene, így a védelem által hivatkozott eljárási szabálysértés nem valósult meg.

Nem sértett eljárási szabályt akkor sem az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak tanúként tett vallomását bizonyítékként értékelte.

A Be. 291. § (2) bekezdése értelmében a vádlottaknak a nyomozás során tanúként tett vallomása bizonyítékként felhasználható, hogy ha a Be. 85. § (3) bekezdésében meghatározott figyelmeztetés és az arra adott válasz a jegyzőkönyvből kitűnik.

A jelen ügyben III.rendű vádlott neve a nyomozati iratok III. kötet 591-594. oldal alatt, illetve I.rendű vádlott neve a nyomozati iratok III. kötet 598-600. lapszám alatt található kihallgatási jegyzőkönyv tanúsága szerint a Be. 81. §, 82. § (1) bekezdés a) és b) pontját illetően a kioktatása megtörtént.

A figyelmeztetésre a tanúként kihallgatott vádlottak akként nyilatkoztak, hogy azt megértették, a vallomás tételének nincsen akadálya, s mindezeket külön aláírásukkal is ellátták. Így I.rendű vádlott neve I., III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak tanúként tett vallomása bizonyítékként értékelhető.

* * *

I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak védőjének írásban előterjesztett bizonyítási indítványait illetően megállapítható, hogy azokat már az elsőfokú eljárásban is előterjesztették. E bizonyítás indítványukat az elsőfokú bíróság alapos okkal, indokoltan utasította el. További bizonyítás az ítélet tábla álláspontja szerint is szükségtelen, e körben osztotta az elsőfokú bíróság kifejtett indokait.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott pszichiátriai szakértői vizsgálatát tekintve az eljárás során semmilyen adat nem merült fel arra, hogy az I. rendű vádlott a cselekmény elkövetésekor bármilyen pszichiátriai megbetegedésben szenvedett volna. A nyilvánvaló indulati cselekmény önmagában nem szolgáltat alapot olyan következtetés levonására, hogy beszámítási képességét bármi korlátozta volna.

Az, hogy az eljárás során depressziós megbetegedés alakult ki I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottnál és emiatt orvosi kezelés alatt áll, nem alapozza meg azt, hogy ez a betegsége a cselekmény elkövetése idején is fennállt volna.

Mivel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú ítélet tényállása megalapozott, bizonyítás elrendelésére a másodfokú eljárásban nem is kerülhet sor, hiszen arra csak eljárási szabálysértés vagy megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében van törvényes lehetőség. Ebből következik, hogy sem eljárási szabálysértés, sem megalapozatlanság okából az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhet sor.

* * *

Az ítélet tábla álláspontja szerint a tényállást támadó és a vádlottak felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak védekezését elvetve, a terhelő bizonyítékokat elfogadva - így különösen a sértett vallomása, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott nyomozati vallomása, a tanúvallomások, a szakértői vélemények alapján - bűnösségüket a terhükre rótt bűncselekményekben megállapította.

A védők által hivatkozott kifogásokkal, érvelésekkel az elsőfokú bíróság ítéletében kimerítően foglalkozott. A bizonyítékok mérlegelése során részletes indokát adta, hogy mely bizonyítékokat fogadott el, és mely bizonyítékokat és miért vetett el, okfejtése logikus és mindenben megfelel az iratokban rögzítetteknek. Az elsőfokú bíróság egyenként foglalkozott ítéletében a védelem által felvetettekkel, és ennek során nem tett olyan megjegyzést, hogy a védelemnek kellett volna a vádlottak ártatlanságát bizonyítania.

I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védőjének téves az az állítása, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a 2. sz. tanú vallomását a tényállás megállapítása során.

A törvényszék a sértett vallomását, és az azt alátámasztó bizonyítékokat elfogadta. A 2. sz. tanú vallomásával az ítélet 20. oldalán külön foglalkozott, és itt fejtette ki annak indokait, hogy miért e tanú nyomozati vallomását fogadta el a tárgyalási vallomásával szemben.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is vizsgálta, foglalkozott a felmerült ellentmondásokkal. Részletes indokát adta annak, hogy mely bizonyítékok alapján látta kétséget kizáróan bizonyítottanak, hogy a vádlottak a terhükre rótt bűncselekményeket

elkövették.

Így tényállásában azt állapította meg, hogy 2012. augusztus 3. napján délelőtt a sértett I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal találkozott, akik az eltűnt traktorról faggatták. Eközben a sértettet közösen bántalmazták, melynek következtében sorozatos bordatörése és ennek következtében többszörös életveszélyes sérülése keletkezett.

Az életveszélyes sérülés részben közvetlen, részben közvetett következménye volt a sértett vádlottak általi bántalmazásának. A légmell és annak következménye a sértettnél életveszélyes állapotot okoztak, ezt tényként megállapítható az orvosi adatok, illetőleg az orvosszakértői vélemények alapján.

Töretlen a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy ha az elkövető magatartása indítja el azt az okfolyamatot, amely miatt az eredmény bekövetkezik, akkor még közreható ok esetén sincs akadálya a büntetőjogi felelősség megállapításának. Még egy diagnosztikai tévedés vagy szövődmény sem szakítja meg az okfolyamatot, azok nincsenek hatással a büntetőjogi felelősség megállapítására, ha maga az okfolyamat az elkövető magatartása miatt indult el (BH 1997. évi 511. számú jogeset, 2002. évi 169. számú jogeset és 2008. évi 206. számú jogeset).

Erre figyelemmel nem bír jelentőséggel a sértett esetleges alkoholizmusa, vérszegénysége, asztmája. E betegségek az életveszélyes sérülés bekövetkezése szempontjából nem bírnak jelentőséggel. I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott büntetőjogi felelőssége az életveszélyt okozó testi sértésben megállapítható.

Helyesen állapította meg a törvényszék azt is, hogy ezt követően I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott hívására az autó meghibásodása miatt jelent meg a helyszínen III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott, ott ahol a traktor eltűnt. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott jelenléte akkor, amikor I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott az ő gépkocsijából kötelet elővéve azzal felakasztást imitálva igyekezett a sértettől további információhoz jutni, és ez ellen III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott nem tett semmit, szándékerősítőleg hatott I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra. Így III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott az önbíráskodás büntetnének bűnsegédi magatartását megvalósította.

Az akasztás imitálásában II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott sem vett tevőlegesen részt, az ő jelenléte is szándékerősítő jelenlét volt I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra nézve.

Az akasztás imitálása a fenyegetés egyik formája volt I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott részéről, aki a borjú kötelet a sértett nyakába téve azt a kijelentést tette, hogy felakasztja, ha nem mondja meg, hogy mit tud a traktor ellopásáról. A fenyegetés megállapításához nem szükséges a sértett tényleges felakasztása, és sérülés okozása sem.

E körben utal arra az ítéletábra, hogy I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottakat nyilvánvalóan nagy összegű kár érte a traktor eltulajdonításával. Ezzel összefüggésben anyagi igényüknek akartak érvényt szerezni, amikor meg akarták tudni a sértettől, hogy hol van a traktor, azt ki tulajdonította el, vagy hova szállította. Ugyanis I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak csak ezen információk birtokában szerezhették volna a traktort vissza.

Így tehát a vagyoni igényüket akarták e vádlottak érvényesíteni, amikor a sértettet azért

bántalmazták és fenyegették, hogy a tudomásában lévő információkat ossza meg velük. Pontosan ezen vagyoni igény miatt nem kényszerítés a vádlottak cselekménye, hanem önbíráskodás büntette.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és a cselekményeket a törvénynek megfelelően minősítette. Jogszabályi hivatkozása annyiban szorul kiegészítésre, hogy a testi sértésnek két alapesete van, és az elsőfokú bíróság nem jelölte meg, hogy a nyolc napon túl gyógyuló sérülésre vonatkozóan állapította meg az életveszély kialakulását. Ezért a másodfokú bíróság a Btk. 164. § (3) bekezdését is felhívta a (8) bekezdés 1. fordulata mellett.

Tekintettel arra, hogy a 2012. évi C. törvény a hatályos Btk., ezért ha ezt alkalmazza a bíróság, azt Btk.-ként kell jelölni, és az ettől eltérő időben hatályban volt törvényt alkalmazva, azt kell a törvény számával megjelölni.

Egyebekben a cselekmény minősítése körében kifejtett elsőfokú álláspontot az ítéletábra mindenben osztotta.

Helyesen foglalt állást a törvényszék akkor is, amikor I.rendű vádlott neve I. és a II. rendű vádlott vonatkozásában a kedvezőbb feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezésre figyelemmel az elbíráláskori törvényt alkalmazta. Helyesen mutatott rá, hogy az a körülmény, hogy az önbíráskodás csoportos minősülése folytán e bűncselekményre súlyosabb büntetési tételt ír elő a törvény, nem bír jelentőséggel, hiszen az irányadó büntetési tételkeret - a halmazati szabályokra figyelemmel - az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt 2-12 évig terjedő szabadságvesztés akkor is, ha az önbíráskodás büntettének büntetési tétele 1-5 évig vagy 2-8 évig terjedő szabadságvesztés.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vonatkozásában - akinek a terhére egy bűncselekmény került megállapításra - az elkövetéskori törvény az enyhébb, mert ott a csoportos elkövetés nem minősítő körülmény, annak büntetési tétele 1-5 évig terjedő szabadságvesztés, így helyes az 1978. évi IV. törvény alkalmazása.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorulnak:

Az ítéletábra további enyhítő körülményként értékelte az időmúlást, hiszen a bűncselekmény elkövetése óta már több, mint két év telt el. A II. rendű vádlott esetében enyhítő körülmény, hogy a részbeni beismerő vallomása a bűnösség elismerésére is kiterjedt.

Ezzel szemben további súlyosító körülményként értékelte azt, hogy I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak jelentős erőfölényben voltak a sértettel szemben, testi adottságaik és jóval fiatalabb életkorukból adódóan, valamint, hogy a sértettet kitartóan bántalmazták.

I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében az irányadó büntetési tételkeret - a halmazati szabályokra figyelemmel - 2-12 évig terjedő szabadságvesztés, a középérték 7 év. Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor úgy ítélte, hogy a középértéktől indokolt a vádlottak javára eltérni, annak mértékével azonban az ítéletábra nem értett egyet.

A vádlottak az őket ért sérelem után rossz döntést hoztak, maguk kívánták sérelmüket orvosolni. A büntetés kiszabása során az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlottakon semmilyen megbánás nem volt tapasztalható. A sértett kizárólag emberfeletti élni akarásának és kitartásának

köszönheti, hogy a vádlottak támadását, bántalmazását túlélte.

A cselekmény jellegére, az elkövetés módjára, és a fentiekben helyesbített súlyosító körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak esetében aránytalanul enyhe, ezért azt az I. rendű vádlott esetében - a középértéktől még mindig a javára eltérve - 6 év, a II. rendű vádlott esetében pedig a belső arányosságra is figyelemmel 4 év 6 hónap szabadságvesztésre súlyosbította. Az ítélet tábla álláspontja szerint az ilyen tartalmú szabadságvesztés áll arányban a cselekmény tárgyi súlyával, társadalomra veszélyességével.

A szabadságvesztést az ítélet tábla mindkét vádlott esetében börtönben rendelte végrehajtani.

Indokolt I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása is, annak tartama arányos.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottal szemben az irányadó büntetési tételkeret 1-5 évig terjedő szabadságvesztés, a középérték 3 év.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében életkorából adódóan nyomatékos enyhítő körülmény a büntetlen előélet, illetőleg, hogy a cselekményt bűnsegédként valósította meg. Így a törvényi minimumot nem sokkal meghaladó szabadságvesztés a végrehajtás felfüggesztése mellett is arányos büntetés, annak súlyosítása, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása a büntetési célok elérése érdekében nem szükséges, a próbaidő tartama is arányos.

I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a büntetés kiszabásának szövegezése nem felelt meg a törvény szövegezésének, ezért az ítélet tábla e vádlottak büntetését szabadságvesztésre súlyosította, és azt börtönben rendelte végrehajtani.

Az előzetes fogvatartás illetőleg a házi őrizet beszámítása során az elsőfokú bíróság a házi őrizet kezdő időpontját dátumszerűen nem jelölte meg, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta, így I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által 2013. június 27. napjától, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által 2013. július 18. napjától 2013. november 20. napjáig házi őrizetben töltött időt számította be a szabadságvesztésbe.

A feltételes szabadságra és a bűnjelekre vonatkozó rendelkezés törvényes.

Az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezése azonban téves. Egyrészt a bűnügyi költség összege helyesen 306.847,- forint. Az eltérés abból adódik, hogy a nyomozati iratok I/51. alatt megállapított 15.723,- forint összegű szakértői díj nem került feltüntetésre a költségjegyzékben, illetve a költségjegyzék 1., 2., 7., 21., 23. tétel alatti költségterítések összege tévesen került bejegyzésre, így további 2.500,- forint bűnügyi költség is felmerült.

Osztotta az ítélet tábla a védő álláspontját abban, hogy a bűnügyi költség viselésére III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott teljes egészében nem kötelezhető, hiszen a testi sértés büntetében az ő büntetőjogi felelőssége nem került megállapításra. Az e bűncselekmény kapcsán felmerült bűnügyi költség teljesen elkülöníthető, így az ítélet tábla megállapította, hogy I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak egyetemlegesen 155.050,- forintot, míg I., II. és III. rendű vádlottak egyetemlegesen 151.797,- forintot kötelesek megfizetni.

Az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályi helyek helyesbítésre és kiegészítésre szorulnak:

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetén a felfüggesztés jogszabályi alapja az 1978. évi IV. törvény 89. § (1) és (2) bekezdése, míg I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a beszámítás jogszabályi alapja a Btk. 92. § (3) bekezdése is.

Az ítélet tábla III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vonatkozásában vizsgálta a 8/2015. (IV. 17.) AB határozat alapján az előzetes mentesítés lehetőségét az 1978. évi IV. törvény 104. § (1) bekezdésére tekintettel, azonban a cselekmény jellegére figyelemmel III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat kedvező személyi körülményei ellenére nem találta erre érdemesnek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla az ügyész I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott terhére bejelentett fellebbezését alaposnak ítélve, az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezések folytán, hivatalból is felülbírált részét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta a Be. 372. § (1) bekezdése alapján, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott lakcímkártyájából megállapította, hogy állandó bejelentett lakcíme: [irányítószám, település, utca, házszám].

Szeged, 2015. december hó 09. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Cserhádi Ágota sk.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Bf.I.385/2015/7. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.354/2013/76. számú ítéletének fellebbezések folytán felülbírált része a mai napon jogerős, és - III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vonatkozásában fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2015. december 9.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke